

GÜL

Nurettin BÜYÜKBAŞ

o gül ki, kırmızı mı pembe mi tarif et
gülü sevmekmiş meğer, bendeki marifet

ne olursa olsun muteber değildir renk
gülü güzel koklamaktır, ondaki ahenk

dikenli bir gülü sevmişim ne zordur
bendeki iç çekiş, sormaz mısın ne kordur

gül her dem bana nasılda çok naz eylerdi
beriki tarafta, gününü gün eylerdi

o nazını alıp da çalsın bir yerine
gülün hakkı konulmaktır zaten yerine

sabah hem akşamımı bu güle vermişim
ben hayatı böyle görür böyle bilmişim

BENİM

Hızır İrfan ÖNDER (SÜKÛTÎ)

Çekmediğim acı kaldı mı bilmem
Acıya kanmayan bu yürek benim!..
Akar gözyaşlarım sel olur silmem
Gözleri korlaşan bu şafak benim!..

Her bayramda hüznüm niçin coşuyor
Nev-baharda dertler neden taşıyor
Zaman, mutluluğu niçin boşuyor
Boynu bükük duran bu başak benim!..

Her şeyi yapmayı alırlar göze
Yalanlar karışır artık her söze
Yalancı baharı sunarlar bize
Açar-açmaz solan bu çiçek benim!..

Zalimler azıttı aman vermiyor
Gözleri kör olmuş zulmü görmüyor
Hâfızam almıyor, aklım ermiyor
Feryat-figan eden bu çocuk benim!..

Gececektir elbet geçecek edvâr
Gün gelir yıkılır aşılmaz duvar
Her güçlükten sonra bir kolaylık var
Umudu doyuran bu azık benim!..

Sükûtî'yim, yaktı canımı gurbet
İnletiyor beni gördüğüm zillet!
Kardeş olunmadan olunmaz millet!
Hasreti harlayan bu firak benim!..